

Program do lavíc

Mládežnícke služby Božie (99)

nedeľa, 21. júna 2020

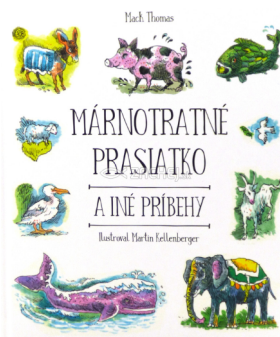

Ponúkame Vám zaujímavé knihy na čítanie aj počas týchto dní. Vybrali sme také, ktoré boli pre nás inšpirujúce a veríme, že budú aj pre Vás. Niektoré z nich sa nedajú kúpiť v obchodíku Teamotej, avšak môžete si ich kúpiť v knihkupectvách Rosa, Transciscus, Artforum či Martinus. Dúfame, že Vás oslovia a naučia niečo o Bohu, o Vás samých či o ľuďoch okolo.

Mack Thomas: Márnotravné prasiatko

Táto kniha rozpráva známe biblické príbehy z pohľadu zvieratiek. Sú plné inšpirácie a životných rád, ktoré sú deťom pekne vysvetlené a vtipne podané.

Ako trénovala holubica v Noachovej arche? Ako spolu vychádzali Lótove a Abrahámove zvieratká? Kto napojil večne smädnú ťavu? Čo si myslela Bileámová oslica? Prečo sa Šalamúnov kôň nakoniec nechal umyť? Odkiaľ vzala krkavčia útočná jednotka jedlo pre Eliáša? A vrátilo sa márnotravné prasiatko nakoniec domov? Knižku si môžete zakúpiť v knihkupectve Rosa na Lazovnej I.

Kevin Leman: 5 dní, ktoré zmenia vaše dieťa

Aj keď názov znie trochu zvláštne, v knihe sa môžete dozvedieť, ako sa zamerať na dôležité hodnoty, ktoré chceme v živote dieťaťa rozvíjať. Autor ich rozložil do piatich dní, čo vysvetľuje názov. Pondelok je venovaný téme: prečo deti robia veci, ktoré nás niekedy privádzajú do zúfalstva. V utorok sa zas autor venuje najdôležitejším veciam v živote dieťaťa. Streda je zameraná na budúcnosť dieťaťa a jeho zameranie v živote. Štvrtok je dôležitý z hľadiska sebahodnoty, ktoré by malo získať každé dieťa výchovou a piatok je zameraný na osvojenie si týchto princípov. V knihe sú aj praktické rady a odpovede na otázky, ktoré si bežne kladú všetci rodičia. Knihu si môžete kúpiť v našom obchodíku u Miriam Trnikovej.

Miriam Trniková

Hľadáme pomoc

Služba predaja kníh, časopisov, CD a rôznych drobností, po skončení služieb Božích, je tu už niekoľko rokov. Aby mohla ďalej fungovať tento (a snáď aj ďalšie) roky, potrebovali by sme pomoc s predajom a výberom kníh. Milý brat, milá sestra, ak by ste chceli a naši si každú nedeľu štvrt hodinku zo svojho času, prosím, dajte nám o sebe vedieť osobne po službách Božích alebo cez brata farára. Ďakujeme!)

Redakčne pripravili:

Dáša Nemcová, Miriam
Trniková, Matúš Ferienčík,
Janka Sokolová

**Grafika plagátu a
titulnej stránky:**

Dáša Nemcová

Služby Božie pripravili:

Ľuboš Balážovič, Dáša
Nemcová, Peťa
Volentierová, Martin Trnik,
Peter Tuhársky, Richard
Cimerman, Martin Duraj,
Matúš Ferienčík

**Na realizácii živého
online prenosu
spolupracovali:**

Simona Diškanová, Miriam
Trniková, Roxana Anstead,
Dominik Tuhársky, Matúš
Ferienčík

Kázeň: Daniel Košťial**Grafická a technická
spolupráca:**

Ľuboš Balážovič, Dáša
Nemcová

Pre vnútornú potrebu
zboru ECAV Banská
Bystrica vydalo občianske
združenie CROSSROADS
v roku 2020 v náklade
120 ks.

Milé sestry a milí bratia,

ani sme sa nenazdali a zrazu je tu jún. Škola končí, leto začína. Nevieť ako vy, ale ja mám pocit, že školský rok akoby ani nebol. Napriek tomu, že sme prežili pár týždňov v trochu inom režime, na aký sme boli zvyknutí, teším sa na oddych. Ono sa to nezdá, ale život mimo zabehnutých koľají je občas trochu vyčerpávajúci. Museli sme si zvyknúť na prácu doma, na život bez širšej rodiny či priateľov. Konečne sa život dostáva do normálu, môžeme chodiť s kamoškami na kávu, navštevovať starých rodičov, nemusíme sa báť ostatných ľudí. Napriek tomu si myslím, že to bola veľmi dobrá skúsenosť. Naučili sme sa spomaliť, snád' sme si uvedomili, čo je v živote naozaj dôležité. Mohli sme prísť na to, že mnohé veci, ktoré tvoria dôležitú súčasť našich životov, sú vlastne zbytočné. Využime leto na oddych, ale aj na zamyslenie a uvedomenie si toho, čo v živote máme a čo je skutočne dôležité. Ďakujeme za to, že sme všetci zdraví. Vážme si chvíle s našimi blízkymi, pretože evidentne existujú situácie, kedy nie je možné sa stretávať. Prajem Vám, moji drahí, leto plné zážitkov, aj keď sa možno nedostaneme na vysnívanú dovolenku k moru. Nezabudnime, že veci, ktoré naozaj stoja za to, nie sú veľmi ďaleko :) Buďte požehnaní a teším sa na Vás (snád') opäť v septembri!

Dáša Nemcová

Poslanie učiteľa

Jún je väčšinou späť s koncom školského roka. Napriek tomu, že je tento školský rok iný ako ostatné, rozhodli sme sa jeho koncu predsa len kúsok povenovať. Tento rok sa zameriame na učiteľov, ktorí sú neodmysliteľnou súčasťou školského kolobehu. Vyspovedali sme pani učiteľku Janku Turekovú (JT), Danku Dvorskú (DD), Katku Chalupkovú (KC) a pána učiteľa Mareka Žilka (MŽ).

I. Školský rok je späť so žiakmi, študentmi, ale aj učiteľmi. O vás vieme, že ste učiteľia. Čo vás viedlo k tomu vybrať si toto povolanie?

JT: Ja som nad ničím iným ani nerozmýšľala. Môj starý bol učiteľ v malotriedke a ja som sa tam veľmi rada po vyučovaní hrala. Bola to stará škola a mňa veľmi fascinovala vŕzgajúca podlaha či prehŕňať sa v starých skriniach s pomôckami. A aj teta bola učiteľka, tak to máme akosi v rodine.

DD: Už od mojich desiatich rokov som túžila byť učiteľkou I. stupňa alebo zdravotnou sestrou. Napokon zvíťazilo učiteľstvo. Mám rada prácu s deťmi, pretože sú úprimné a na nič sa nehrajú. Keď sú veselé, štebocú a keď ich niečo trápi alebo cítia krivdu, tak sa rozplačú. Sú spontánne, vystiskajú ma, nakreslia obrázok a v tomto veku sa ešte dajú pekne formovať.

KC: Od detstva ma toto povolanie lákalo. Rada pracujem s mladými ľuďmi a teším sa, keď ich vidím napredovať. Na druhej strane to boli moji vlastní učiteľia – nielen tí dobrí, ale aj tí, ktorí neboli až tak inšpiratívni – vtedy som si povedala, že veď učiť sa dá aj inak, a že to skúsím.

MŽ: Mohol by som tvrdiť, že rodinná tradícia. Otec aj mama boli totiž učiteľia. No skutočný dôvod je ten, že ma vždy

bavilo pracovať s mladými ľuďmi a zaujímavým spôsobom im sprístupniť nové poznatky. Vždy som mal rád vedomostné kvízy.

2. Ako vnímate učiteľské povolanie na Slovensku? Myslíte si, že sú

pre učiteľov vytvorené dobré podmienky?

JT: V súčasnosti je to už celkom dobré, keď to porovnáam asi tak 15 rokov dozadu. Kto však učí, nesmie to brať ako povolanie, ale poslanie. Veľakrát sa stretnem s deťmi alebo rodičmi mimo školy a potom deti hovoria, čo som robila, čo som mala oblečené a s kým som bola. Viem, že deti išli potom na výlet tam, kde som ja bola. Svoje deti (ja tak vždy volám svoju triedu, ktorú mám ako

všetky predmety 4 roky), ovplyvňujem aj tým ako sa správam, kde chodím a čo robím mimo školy.

DD: Podmienky nie sú vždy ideálne, hlavne keď máme v triedach pomerne vysoké počty detí. Každý rok pribúda detí s rôznymi poruchami správania alebo učenia. Väčší problém však vidím v nejednotnosti učebníc a obsahu učiva v ročníkoch na školách.

KC: Ako dobré podmienky na prácu vnímame každý niečo iné. Pre niekoho to je

dobré vybavenie – to má každá škola iné, pre niekoho sú to vzťahy v kolektíve. Pre mňa je skôr podstatné vnímanie učiteľa ako osobnosti celou spoločnosťou, a to sa mi nepáči.

MŽ: Spoločenský status učiteľov na Slovensku určite nie je najlepší. No nepatrím k veľmi náročným ľuďom, a preto som (ako asi jeden z mála učiteľov) celkom spokojný. V nových metódach nie som veľký revolucionár, no moja škola v Banskej Štiavnici mi poskytuje požadované technické podmienky na odprezentovanie učiva, možnosť diskusie so žiakmi a ich hodnotenie.

3. Veľa ľudí verí „fáme“, že učiteľom končí pracovná doba s ukončením poslednej vyučovacej hodiny, užívajú si dvojmesačné prázdniny v lete, či všetky volhá ako študenti a žiaci. Vieme, že toto nie je úplne pravda. Ako v skutočnosti vyzerá učiteľský život? Čo toto povolanie v skutočnosti obnáša?

JT: Učiteľ naozaj nekončí poslednou hodinou. Potom nasleduje ešte príprava na ďalší deň, opravy prác, prípravy a plánovanie výletov, exkurzií, vytváranie edukačných pomôcok, zhŕňanie rôznych materiálov na vyučovanie, potom sú to konzultácie so psychológmi, špeciálnymi pedagógmi, plánovanie, organizácia rôznych školských akcií ako karnevaly, besiedky, rôzne súťaže (športové, prednes poézie a prózy...), samozrejme, väčšina učiteľov vedie v rámci školy aj nejaký krúžok. Mnohokrát riešim s rodičmi veci podvečer alebo aj cez víkend. Veľakrát sa dostanem

k počítaču až večer, kde zase hľadám veci potrebné pre deti, alebo si študujem legislatívu, prípadne nové metódy, formy učenia. Takže môj pracovný čas nekončí poslednou vyučovacou hodinou. A to nie sú všetky aktivity, ktoré ako učiteľka robím.

DD: Tak na túto otázku by veľmi dobre vedeli odpovedať moji najbližší. Po poslednej vyučovacej hodine ma čaká ešte napr. dozor, krúžok, porada, opravovanie písomných prác, vypĺňanie dokumentácie, dvojhodinová príprava na ďalší deň... Prázdniny som mala naposledy na vysokej škole, odvtedy mám už len dovolenku. Je pravda, že jej máme viac ako iné povolania, ale na počet dní prázdnin nám nestačí. Preto si nadrábame

potrebné hodiny zastupovaním.

KC: Nuž okrem príprav na vyučovanie, samotného vyučovania a potom následne spätného hodnotenia, je to aj ďalšie vzdelávanie učiteľa – a nielen to za kredity, ale aj samovzdelávanie.

A na jednej strane má učiteľ pristupovať k žiakovi individuálne, byť empatický, ale potrebuje sa aj odosobniť, aby celý čas nemyslel len na nich a ich problémy, ale aj na seba a svoju rodinu. Takže dôležitá je psychohygienu - napríklad aj počas prázdnin.

MŽ: Pracovná doba učiteľa plynie nielen po večeroch, ale aj cez víkendy. Napríklad aj tento posledný víkend som písal pripomienky k projektovým prácam mojich žiakov a reagoval na výsledky ich úloh. Prvé dva roky pre začínajúceho učiteľa sú „peklo“, no potom sa to dá zvládnuť, hoci namiesto pozerania televízie musíte opravovať testy. O opravách slohových prác ani nehovorím. Tie vás občas „oberú“

aj o väčšinu víkendu. No každý učiteľ by si mal nájsť čas aj na budovanie dobrých vzťahov s kolegami pri popoludňajšej kávičke.

4. Zámerne používam slovo povolanie, miesto zamestnania, pretože si myslím, že učiteľ by mal byť do istej miery aj vzorom pre deti či mladých ľudí. Ak súhlasíte, ako sa snažíte byť vzorom pre svojich žiakov?

JT: Ja učím deti na I. stupni a z vlastnej skúsenosti viem, že deti sú veľmi vnímavé, pozorné a citlivo sledujú každé Vaše

rozhodnutie. Preto mám vždy veľký rešpekt čo deťom poviem, ukážem a ako im to poviem. Preto aj moje správanie mimo školy musí byť v rámci určitých noriem. Ako zaujímavosť, prišla za mnou mamička, že boli s dcérkou u kaderničky a pani kaderničke, po otázke „Ako t'a ostriháme?“, dievčatko povedalo, že ako pani učiteľku.)

DD: Prirodzeným správaním, zodpovednosťou a úprimnosťou. Vedieť sa na sebe zasmiať a priznať si chybu a na nič sa pred deťmi nehrať. Po štvorročnom nažívaní sa s mojimi žiakmi dokonale poznáme.

KC: Pre mňa je dôležité, aby sa naučili byť zodpovední za to, ako pracujú, ale zároveň aby si uvedomovali, že všetci sme ľudia, ktorí robia chyby, alebo že ľudia nie sú chodiace encyklopédie. Dôležité je si tieto chyby priznať, netváriť sa, že sa nestali, ale pokúsiť sa ich napraviť. A ak niečo neviem, tak si to pozriem – aj opakovane.

MŽ: Áno. Verím, že sa nielen snažím byť

pre žiakov vzorom, ale ním aj som. Napríklad aj tak, že k svojej práci pristupujem zodpovedne, som férový ku každému žiakovi a na hodiny zvyčajne chodím včas. Občas sa snažím aj žartovať, lebo bez optimizmu by to dnes v školstve išlo len veľmi ťažko.

5. Ako vaša viera ovplyvňuje vaše povolanie? Snažíte sa byť pre svojich žiakov aj dobrým kresťanským vzorom? Ako vyzerá hodina náboženstva, ak ho učíte?

JT: Moja viera veľmi ovplyvňuje moje povolanie. Ale mám na mysli lásku k blížnemu, empatiu, pomoc, trpezlivosť. Nikdy nesmiem zabudnúť, že v triede sú deti, ktoré prišli z rodín, kde sú aj iné ako kresťanské hodnoty. Na hodinách náboženstva sa veľa rozprávame, diskutujeme, ale aj sa hráme a pozeráme filmy. Na hodinách sú zmiešané skupiny – starší s mladšími žiakmi, tak sa deti učia aj tolerancii, vzájomnej pomoci. A samozrejme nemôžem učiť deti niečo, čo sama nerobím.

DD: Hodiny náboženstva neučím. Žiaci vedia, že som veriaca a párkrát sme sa už na tému viery rozprávali. Niektoré deti navštevujú hodiny náboženstva a niektoré chodia na etickú výchovu.

KC: Keďže neučím náboženstvo, tak na hodinách nerozprávam priamo o viere, ale ak sa ma žiaci opýtajú, tak odpoviem. Inak skôr nepriamo – aby videli, že si máme navzájom pomáhať, správať sa k sebe úctivo, mať sa navzájom radi takí, akí sme.

MŽ: Často hovorím žiakom, keď vidím, ako

pokračovanie na str. 10

Program

Privítanie
 Predspev – Vojdite, plesajme
 (ES 605)
 Každé nové ráno
 Modlitba
 Šla svetom láska (ES 642)
 Epištola
 Evanjelium
 Daj mi vieru
 Kázeň
 Oznamy
 Vodu na víno meníš
 Záverečné slovo

Dnešné služby Božie môžete sledovať aj prostredníctvom živého online prenosu. Odkaz naň nájdete na stránke ecavbb.sk

Epištola (1. list Jána 3. kapitola, 13. - 18. verš)

Nedivte sa, bratia, keď vás svet nenávidí. My vieme, že sme prešli zo smrti do života, pretože milujeme bratov. Kto nemiluje brata, zostáva v smrti. Každý, kto nenávidí brata, je vrah, a viete, že ani jeden vrah nemá v sebe večný život. Podľa toho sme poznali lásku, že položil za nás On dušu; aj my máme duše klásť za bratov. Ale ak má niekto pozemský majetok a vidí brata trpieť núdzu, a zavrie si pred ním srdce, ako môže byť v ňom Božia láska? Deti, nemilujeme slovom ani jazykom, ale skutkom a opravdivo.

Evanjelium (podľa apoštola Lukáša 14. kapitola, 16. - 24. verš)

Jeden človek pripravil veľkú večeru a pozval mnohých. V hodine večere poslal sluhu, aby povedal pozvaným: Podte, lebo už je všetko hotové! Ale všetci sa začali jednomyselne vyhovárať. Prvý mu povedal: Pole som kúpil, musím ísť a obzrieť si ho; prosím ťa, vyhovor ma. Druhý povedal: Päť párov volov som kúpil a idem ich vyskúšať; prosím ťa, vyhovor ma. Iný zasa povedal: Oženie som sa, a preto nemôžem prísť. Keď sa sluha vrátil, oznámil to pánovi. Vtedy sa rozhneval pán domu a povedal sluhovi: Vyjdi rýchlo na cesty a ulice mesta a prived' sem chudobných, mrzákov, slepých a chromých. Sluha povedal: Pane, stalo sa, ako si rozkázal, a miesto ešte je. Vtedy povedal pán sluhovi: Vyjdi na poľné cesty a medzi ohrady a prinúť (ich) vojsť, aby sa mi naplnil dom. Lebo hovorím vám, že ani jeden z mužov, ktorí boli pozvaní, neokúsi moju večeru.

Slovo nášho Boha zostáva naveky. Amen

Vojdite, plesajme (ES 605)

1. Vojdite, plesajme,
chválospevy spievajme!
Predstúpme pred Hospodina
s poďakovaním zvučným,
2. On stvoril more, zem
a všetko, čo živé je.
Jeho dielom sú hlbiny,
i končiare Jeho sú.
3. Hospodin je náš Boh,
my sme Jeho pastvy ľud.
Nezatvrdíme srdce v blude,
počujme dnes Jeho hlas!
4. Vojdite, plesajme,
chválospevy spievajme!
Klaňajme sa, pokľaknime pred Pánom,
Tvorcom svojím!

Každé nové ráno (Ľuboš Balážovič)

Refrén: Každé nové ráno
vravím áno
len Tebe môj Pán.
Vždy keď ku mne prideš,
slnko vyjde
a ja chválu Ti vzdám.

Sloha: Duchom svojim ma veď,
istotu v srdci mám,
keď počujem Tvoju odpoveď,
žiť naplno chcem hneď.

Šla svetom láska (ES 642)

1. Šla svetom láska nebeská,
ktorá sa telom stala
a družina ju anjelská
oslavou privítala.
Refrén: Tá láska svätá, najvyššia,
čo hriechy naše sňala,
si Ty, ó, drahý Ježiši,
buď česť Ti, večná chvála!
2. Šla svetom láska vznešená
a bola poslom z neba,
zohriala srdcia studené,
objíma mňa i teba.

3. Šla svetom láska slúžiaca
až k obeti na kríži,
kto vierou s ňou je spojený,
smrť tomu neublíži.
4. Šla svetom láska víťazná
nad hriechom, zlobou sveta,
šťastný, kto poznal lásku tú,
to betlehemske Dieta.

Daj mi vieru (BCC Worship)

1. Ježiš, tvoja moc trvá stále,
Ježiš, tvoje slovo vedie ma.
Ježiš, tvoja milosť dáva nádej,
tvoja láska dvíha ma.

Refrén: Daj mi vieru,
s ktorou prekročím rieky,
daj mi vieru,
s ktorou preskočím múr.
Daj mi vieru, nech viem,
že kráčam vždy s niekým,
kto vládu má nad vesmírom sám.

Bridge: Vo viere túžim rásť
poznávať teba viac

Náš Boh je väčší

(Chris Tomlin: Our God Is Greater)

1. Vodu na víno meníš,
otváraš oči slepým.
Nikto nie je ako Ty.
 2. Zasvietiš v tmách životom,
z prachu nás dvíhaš slovom.
Nikto nie je ako Ty.
- Refrén: Náš Boh je väčší, On je silnejší,
Pane, si viac,
než čo tento svet dáva.
Rany nám liečiš, mocný a slávny,
náš Boh, si náš Pán.
- Bridge: Veď keď náš Boh je za nás,
nemôže vládnuť strach,
veď keď náš Boh je s nami,
kto môže stáť proti nám?

Cirkevný príspevok

Prosíme každého, kto nemá uhradený cirkevný poplatok za tento alebo minulé roky, aby tak urobil buď osobne na farskom úrade, alebo prevodom na účet (číslo účtu SK44 5200 0000 00001080 8265, suma 12e, do poznámky, prosím, uviesť meno). Ďakujeme!

Časopis Evanjelický východ

Je možné zakúpiť si nové aj staršie čísla časopisu Evanjelický východ (je vydávaný ako mesačník). Množstvo zaujímavých článkov duchovne obohatí a povzbudí každého hľadajúceho. Odporúčaný príspevok je 1,50 eur.

Príspevky do ďalšieho Programu do lavíc

Ak cítite túžbu písať do časopisu nejaké články, či už občas alebo pravidelne, neváhajte nás osloviť alebo kontaktovať e-mailom. Všetky Vaše postoje, postrehy, či akékoľvek iné príspevky pošlite na emailovú adresu d.nemcova1997@gmail.com.

Podpora časopisu, mládežníckych služieb Božích a iných aktivít

Podporiť misijné aktivity mládeže, organizáciu mládežníckych služieb Božích, tento časopis (vydávanie a tlač časopisu stojí mesačne približne 80 eur), činnosť kapely a ďalšie naše aktivity, môžete cez milodary. Váš milodar na farskom úrade adresujte ako „milodar na mládež“ alebo využite ponuku vyhlásenú na tento účel (zvyčajne v nedeľu s mládežníckymi službami Božími). Aktivity možno podporiť aj prostredníctvom občianskeho združenia Crossroads na účet vo Fio banke, IBAN SK72 8330 0000 0025 0072 3108 (do poznámky možno napísať aj účel). Ďakujeme!:)

Navštívte nás na našich webových stránkach

www.ecavbb.sk

<https://www.facebook.com/crossroads.bb>

sa niektorí mračia, že treba ďakovať Bohu za každý jeden deň, lebo každý deň je jedinečný. Žijem ako človek, ktorý má pevný cieľ. Za veľmi dôležité považujem budovanie dobrých medziľudských vzťahov, či už ide o vzťahy s kolegami, alebo medzi mnou a žiakmi. Nevyučujem náboženstvo, ale to, že verím v Boha, som tento školský rok prezentoval napr. na vyučovacích hodinách osobnostného a sociálneho rozvoja. Využil som pritom publicisticko-vzdelávací program EXIT 314. Krátky 15-minútový program na konkrétnu tému (napr. hnev alebo komunikácia), po ktorom nasledovala diskusia so žiakmi, čo si o danej téme myslia. EXIT 316 sme pozerali aj na Teamotej kluboch, teda stretnutiach našej mládeže.

6. Ako sa zmenila vaša práca počas uplynulého obdobia koronakrízy?

JT: Neskutočne mi chýbal osobný kontakt s deťmi, vzájomná interakcia. Fungovali sme online, ale to nenahradí to, keď sme spolu. Naša prvá online hodina bola asi po dvoch týždňoch od uzatvorenia školy. To sme sa s deťmi celý čas len rozprávali. Jeden môj žiak mal pri sebe svojho škrečka, a keď som pochválila aký je krásny a spýtala sa kto má ešte svojho miláčika, zrazu všetky deti spreď obrazovky zmizli a za chvíľu boli s nami ich mačičky, psíkovia, zajačiky, morské prasiatka a dokonca aj jedno okrúhle akvárium s rybkou. Aj keď vyučovanie bolo veľmi netradičné, veľa som sa naučila, nielen pracovať cez konferenčné hovory, ale aj pracovať cez naše špeciálne programy a stránky určené učiteľom a žiakom. Musela som zmeniť štýl učenia, aby som zaujala deti pri počítači, hľadať vhodné formy, metódy.

DD: Osobný kontakt sa zrazu zmenil na online hodiny a pohyb po triede nahradilo sedenie pri počítači. Som rada, že sme už v škole a posledný spoločný

mesiac s mojimi štvrtákmi si môžeme spoločne vychutnať.

KC: Aj pre mňa to bola skúška sebadisciplíny – tak ako pre mnoho žiakov. Hoci to bolo náročné, vidím aj veľa pozitív – viac som sa zamyslela nad mojimi hodnotami. A naučila som sa veľa nového, čo chcem vo svojej práci využiť aj v budúcnosti.

MŽ: Išlo o výraznú zmenu. Osobný kontakt so žiakmi sa síce vytratil, no nemôžem povedať, že by mi to veľmi prekážalo. Našli sme si k sebe inú cestu. Na mojej strednej škole väčšina žiakov dokázala bez väčších problémov nabehnúť na dištančné vzdelávanie. Študijné materiály som už mal vypracované, teraz ich len posielam a konzultujem prípadné nejasnosti, vytváram online úlohy, ktoré slúžia ako spätná väzba od žiakov, či učivo pochopili. Kríza mi v podstate šetrí hlasivky, lebo v škole by som toho narozprával omnoho viac. „Vďaka“ koronakríze som sa naučil vytvárať a hodnotiť elektronické online testy, ktoré sú pre žiakov určite atraktívnejšie, pre mňa jednoduchšie na opravu a výsledky vidím (aj žiaci) okamžite. Aj keď niekedy musia učitelia spolu so žiakmi počas online testov bojovať s technickými problémami.

7. Čo by ste odkázali ľudom, ktorí uvažujú o štúdiu učiteľstva, prípadne ho aj majú vyštudované, ale sú odradení mnohými faktormi (platové ohodnotenie, množstvo práce...)?

JT: Ak ideš študovať učiteľstvo len kvôli prázdninám, tak si radšej vyber inú školu. Deti to rýchlo zistia. V prvom rade musíš mať rád deti a vedieť im porozumieť, chápať ich a mať vždy pre ne čas.

DD: Lásku, ktorú dostanete od svojich žiakov nenahradia žiadne peniaze. Keď sa mi prihovoria moji bývalí žiaci (moji úplne prví majú už 32 rokov) a pospomíname

na školské časy, vtedy viem, že toto povolanie bolo to najlepšie, čo som si mohla vybrať. Práca s ľuďmi je náročná, ale krásna.

KC: Len sa zamysliť nad tým, či to chcú robiť preto, lebo ich to baví a vidia v tom svoje poslanie. Ak áno, tak to stojí zato. Ak len kvôli platu a prázdninám, tak nie. Lebo ak ich práca nebude baviť, tak to nemá zmysel.

MŽ: Určite im odporúčam spočiatku nemať veľké ideály. Určite si však treba skúsiť, ako je to stáť za katedrou. Ak máte viacčlennú rodinu, ktorú treba užiť, treba

sa poobzerat' aj po niečom inom. Na množstvo práce si učiteľ časom zvykne, no ťažšie sa už zvyká na zlé vzťahy. Najdôležitejšie je, aby vás práca bavila a aby bola dobrá atmosféra na pracovisku. Koronakríza celej spoločnosti (no najmä rodičom žiakov) ukázala, akí sú učitelia dôležití. Verím, že sa to (ak nám to štátny rozpočet a vláda dovolí) prejaví v budúcnosti aj v našom lepšom platovom ohodnotení.

*Za odpovede ďakuje
Dáša Nemcová*

Kvíz o škole

Na záver školského roka si ešte precvičme mozgové bunky v našom kvíze, v ktorom sa dozviete mnoho zaujímavostí o škole a vyučovaní na Slovensku aj vo svete.

1. V akej krajine patrí pletenie medzi vyučované predmety?

- a, Švédsko
- b, Island
- c, Nórsko

2. Ako v Bangladéži riešia počas povodní vyučovanie?

- a, deti sa učia na lodi
- b, vyučovanie je zrušené
- c, vyučovanie je zabezpečené v náhradných budovách

3. Z akého materiálu je postavená škola na Filipínach?

- a, slama
- b, papier
- c, plastové fľaše

4. V ktorý deň sa na Slovensku oslavuje deň učiteľov?

- a, 27. marec
- b, 28. marec

c, 29. marec

5. Kedy sa oslavuje Svetový deň učiteľov?

- a, 5. októbra
- b, 6. októbra
- c, 7. októbra

6. Ako sa volá najstaršia univerzita na svete?

- a, Univerzita Komenského
- b, Bolonská univerzita
- c, Oxfordská univerzita

7. Kedy bola zavedená školská dochádzka?

- a, 6. decembra 1772
- b, 6. decembra 1773
- c, 6. decembra 1774

*1. b, 2. a, 3. c, 4. b, 5. a, 6. b, 7. c
Správne odpovede:*

Neistota a sebaklam

Skončil sa ďalší školský rok, ale ako by možno povedal slovenský klasik, bol to školský rok iný. Pre niektorých žiakov to bolo skoro až prázdninové obdobie, ale pre mnohých rodičov, učiteľov aj žiakov to bolo obdobie veľmi náročné. Životy a povinnosti nás všetkých boli iné, nevedeli sme, ako dlho to bude trvať, žili sme v neistote.

Myslím, že nie som sám, kto neistotu nemá rád. Neistota je

pre mňa
ohrozujúca.
Keď neviem,
čo ma čaká,
neviem ako sa
mám
na to pripraviť
a môže
to dopadnúť zle.
Aby sa
v minulosti ľudia
zbavili neistoty,
obetovali
modlám, chodili

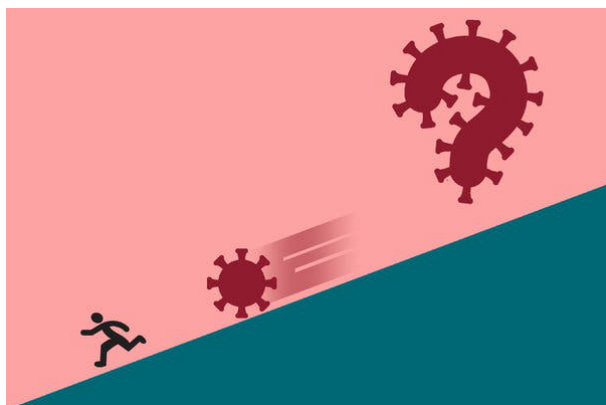
sa pýtať veštcov, neskôr prišla do módy prognostika a dnes si ľudia začínajú zisťovať genetické predispozície pre rôzne choroby na základe vzorky DNA. A rovnako dôležité, ako získavanie informácií, je ich interpretácia – aký majú význam pre použitie v reálnom živote.

Ono to je aj užitočné a potrebné, pripravovať sa na budúcnosť podľa najlepších informácií, v mnohých prípadoch na tom závisí prežitie. Paradoxne, možno aj preto dokážeme tak ľahko podľahnúť všetkým druhom ilúzií a sebaklamu. Naša averzia voči neistote je silnejšia než naša

schopnosť, ba aj vôľa, rozpoznať pravdu od nepravdy, o tom vedia veľa aj politici. Pravda býva neprijemná a môže nás zneistiť, prečo si radšej nevybrať sladkú nevedomosť? Potrebujeme si byť seba-istý. Nechceme pochybovať ani o svojich schopnostiach ani o svojich morálnych rozhodnutiach. To radšej budeme pochybovať o ostatných ľuďoch.

Podľa mňa tu na nás číha pasca. Ak naša

istota
nespočíva
pevne
vo viere,
nádeji a láske,
potom
zmietaní
medzi
neistotou
a klamom,
môžeme
upadnúť buď
do strachu
alebo pýchy,
mysliac si,

že sme lepší ako druhí. Nemyslím si, že existuje jednoduchý a zaručený postup, ako do tej pasce nikdy nespádnuť. Ale, aby sme dokázali milovať svojich blízkych, snažme sa byť v modlitbe otvorení voči milosrdnému Pánu Bohu, pred ktorým naše poklesky neskryjeme, no aj tak jeho láska trvá. Keď si pred ním otvárame srdce, On je pravda, ktorá nás oslobodzuje.

Matúš Ferienčík

Šaty robia človeka

Aj vás zaujíma, prečo majú na sebe farári a farárky počas bohoslužieb raz len čierne rúcho a niekedy na ňom majú "niečo biele"? Už viac nemusíte hádať, zistili sme to aj za vás :)

U evanjelikov a. v. na Slovensku farári a farárky ako bohoslužobné rúcho používajú luterák (alebo inak povedané talár) a kamžu (inak nazývané aj alba). Luterák aj kamža sa smú využívať len ako bohoslužobný odev v chráme, nie ako civilné oblečenie. Výnimku tvorí situácia, kedy farár, senior alebo biskup reprezentujú cirkev mimo chrámu. Vtedy sa však používa len luterák a tak isto aj na pohreboch. Evanjelický farári a farárky nemajú predpísané oblečenie na nosenie v civile (na rozdiel od predstaviteľov iných cirkví). Luterák je dlhé čierne rúcho s golierom, ktoré zakrýva celé telo. Nemali by na ňom byť okrem čiernych gombíkov žiadne iné ozdoby. Spod goliera by mali visieť tabličky, ktoré sú bielej farby. Zaujímavosť a možno aj pre nás trochu nezvykom je, že k luteráku by sa mal mimo kostola nosiť podľa potreby baret. Jeho úlohou je chrániť hlavu farára

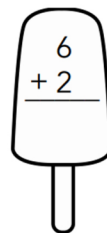
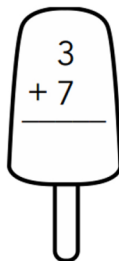
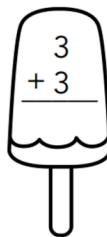
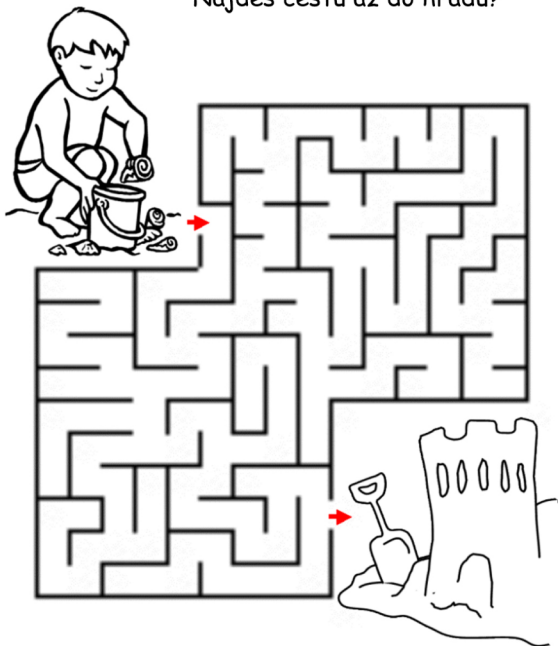
alebo farárky pred úpalom alebo prechladnutím.

Kamža ("niečo biele") sa využíva len v kostole. Je biela a má byť čo najjednoduchšia, bez výšiviek a bez rukávov. Používať ju môže len farár, námestný farár, senior alebo biskup, diakoni ju nevyužívajú nikdy. V niektorých zahraničných luteránsky cirkvách sa používajú aj stuhy v liturgických farbách, na Slovensku to však nie je zvykom. Kamža je bohoslužobným rúchom pre všetky nedele a sviatky na hlavných službách Božích, okrem adventu a pôstu, pašiových služieb Božích a Nedele pokánia. Na nešporoch a večeriach sa používa len vtedy, keď liturg spieva Glóriu.

Podľa Chrámovej agendy ECAV na Slovensku spracovala Dáša Nemcová

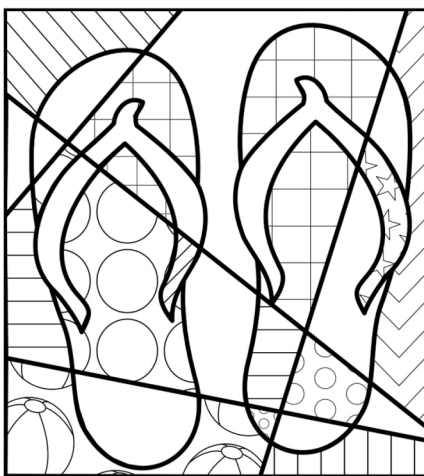
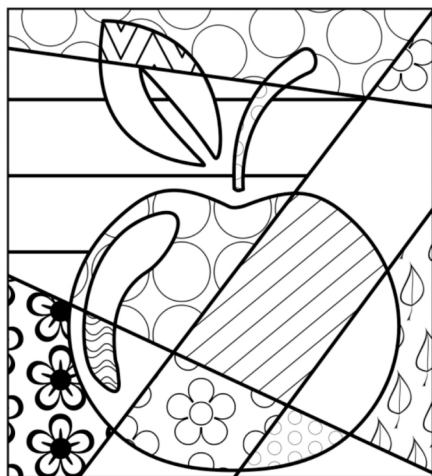

Nájdeš cestu až do hradu?

Veselé obrázky

Vytiahni pastelky alebo fixky a vymaľuj obtázky.

LETNÉ

prázdniny

Aké budú tvoje prázdniny?

Ktorých 3 priateľov
by si chcel/a stretnúť?

1
2
3

Ktoré 3 aktivity by si chcel/a robiť?

1
2
3

Ktoré 2 veci zo školy ti budú
chýbať?

1
2

Aké počasie
by si si prial/a?

Kam by si chcel/a cestovať?

CIRKEVNÝ ZBOR ECAV
V BANSKEJ BYSTRICI

KUZMÁNYHO KRUH
V BANSKEJ BYSTRICI

UNIVERZITA MATEJA BELA
V BANSKEJ BYSTRICI

VÁS POZÝVAJÚ NA PODUJATIE

JÚN
28
2020

ÚČINKUJÚ:

ĽUDMILA A ALFRÉD SWANOVCI - POÉZIA
TOMÁŠ ŠKRABAN A PETER BIBZA - ORGAN

POCTA
BELOVI
RIEČANOVÍ
-ORGANOVÝ KONCERT A POÉZIA -

EVANJELICKÝ KOSTOL
LAZOVNÁ ULICA
BANSKÁ BYSTRICA
NEDEĽA 28.6.2020 • 17:00

VSTUPNÉ JE DOBROVOLNÉ A BUDE POUŽITÉ NA
DOFINANCOVANIE OBNOVY ORGANA